

Goigs a Sant Llorenç

Sant Llorenç d'Hortons

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: Església parroquial de Sant Llorenç
Alçada: 197

Coordenades:

Latitud: 41.47008
Longitud: 1.82307
UTM Est (X): 401724
UTM Nord (Y): 4591611

Classificació

Número de fitxa: 08222 - 64
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia: Música i dansa
Estil / època: Contemporani
Segle: XX
Any: 1996
Autoria de l'element: Mn. Joan Roig i Montserrat pvre. I Mn. Josep Soler i Soler, pvre
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Obert
Ús actual: Religios
Titularitat: Pública

Fitxes associades:

[Església de Sant Llorenç d'Hortons](#)

Autoria de la fitxa: Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dt., 12/02/2013 - 01:00

Descripció

Goigs en lloança de Sant Llorenç Màrtir. Patró de la Vila de Sant Llorenç d'Hortons.

Pel caliu d'amor que us crema/ flairegeu mirra i encens:/ Heu fitat la Llum suprema/ pel martiri, sant Llorenç. Paciència i Orenci,/ quina llum que ens heu donat!/ No hi haurà foscó que venci/ l'esplendor del seu esclat./ Heu nascut, florida gema, / fruit madur d'amor immens:

Heu fitat la Llum suprema/ pel martiri, sant Llorenç. Dins la llar trobeu l'escola/ per seguir de prop Jesús,/ i l'amor que allí us bressola/ l'escampeu arreu, profús./ Assumiu la creu, emblema/ de perdó que els odís venç: Heu fitat la Llum suprema/ pel martiri, sant Llorenç.

Ardiaca us fan de Roma,/ servidor dels més humils,/ i escampeu tan bona aroma/ que us admiren els gentils:/ Cor ardent, braç que alçaprema/ l'indigent i l'indefens:

Heu fitat la Llum suprema/ pel martiri, sant Llorenç. Monstruosa és la tempesta/ que escomet l'Alou de Crist,/ i amb dalmàtica de festa/ seguireu valent sant Sixt./ Li vetlleu l'hora postrema,/ oh finor d'acord intens!: Heu fitat la Llum suprema/ pel martiri, sant Llorenç.

De l'església clavari,/ quins tresors salvaguardeu?/ Ornament del Santuari,/ pedreria de gran preu/ són els pobres! I s'extrema/ contra vós el clima tens:

Heu fitat la Llum suprema/ pel martiri, sant Llorenç. Si roent és la graella,/ més encès és el deler,/ que el vermell de la rosella/ bé ennobleix l'or de la fe./ Fidel sempre al millor lema,/ perdonant guanyeu l'ascens:

Heu fitat la Llum suprema/ pel martiri, sant Llorenç.

Cadernereres i falzies/ fan joioses ball rodó/ quan el poble i les masies/ us aclament per patró,/ terra pròdiga en verema,/ sempre oberta i en avenç: Heu fitat la Llum suprema/ pel martiri, sant Llorenç. Quin esclat de primavera/ s'obre al segle dinovè!/ L'any divuit, una nova era,/ guanya el poble els drets de ple./ No serà florida sema/ si va amb vós com al comerç: Heu fitat la Llum suprema/ pel martiri, sant Llorenç. Refermeu la fe esvaïda/ i l'amor dels llorencins,/ cada llar regali vida,/ i als cellers hi hagi bons vins:/ sigui el viure un bell poema/ deixondint dies serens:

Heu fitat la Llum suprema/ pel martiri, sant Llorenç. Pel caliu d'amor que us crema/ flairegeu mirra i encens: Heu fitat la Llum suprema/ pel martiri, sant Llorenç.

Observacions:

El goig s'ha transcrit literalment, respectant l'ortografia de l'original. Els dibuixos són de P. Oriol M. Diví. Osb.

Història

Els goigs són cançons populars o poesies de caire religiós, adreçades als sants, santes, la Mare de Déu o Crist i tradicionalment es canten en les festivitats religioses. Acostumen a tenir dues parts: a la primera s'explica la vida, miracles i martiri del sant; mentre que a la segona se li fan peticions de protecció per a la comunitat.

La tradició dels goigs té els seus orígens en la representació dels misteris medievals. La primera vegada que es troba documentada la paraula goigs és a la Crònica de Ramon Muntaner (1325-1328), on consta que ja se'n cantaven, i el primer text conegut de goigs són els Goigs de Nostra Dona, conservats al manuscrit del Llibre vermell de Montserrat (de final del segle XIV). Els gremis i confraries, especialment la del Roser, popularitzen els goigs dels seus patrons respectius.

Malgrat tot, els goigs tal i com els coneixem i es canten actualment cal situar-la a partir de la determinació del Concili de Trento (1645), de potenciar la pietat popular a través d'aquest tipus de manifestacions litúrgiques. El gran moment de creació dels goigs fou el segle XVII, quan totes les esglésies parroquials, així com les capelles i capelletes més petites foren dotades d'aquestes manifestacions. Es desconeix el creador de la lletra i la música dels goigs, però quasi bé tots foren editats per impremta durant les primeres dècades del segle XX, i les músiques foren recompostes i arreglades també durant aquest període.

Bibliografia

ROIG i MONTSERRAT, pvre.Joan SOLER i SOLER, pvre, Mn. Josep (1996). Goigs en lloança de Sant Llorenç Màrtir. Ed. Altés, s.l. Barcelona. Imprès el 10 d'agost de 1996.

GOIGS EN LLOANÇA DE SANT LLORENÇ MÀRTIR

PATRO DE LA VILA DE SANT LLORENÇ D'HORTONS
ARQUEBISBAT DE BARCELONA

Pel calliu d'amor que us crema
flairegeu mirra i encens:
*Heu fiat la Llum suprema
pel martiri, sant Llorenç.*

Paciència i Orenç,
quina llum que ens heu donat!
No hi haurà foscor que venci
l'espendor del seu esclat.
Heu nascut, florida gema,
fruit madur d'amor immens:
Heu fiat...

Dins la llar trobeu l'escola
per seguir de prop Jesús,
i l'amor que allí us bressola
l'escampeu arreu, profús.
Assumiu la creu, emblema
de però que els odís venç:
Heu fiat...

Ardiaca us fan de Roma,
servidor dels més humils,
i escampeu tan bona aroma
que us adminen els gentils:
Cor ardent, braç que alça premsa
l'indigent i l'indefens:
Heu fiat...

Monstruosa és la tempesta
que escomet l'Alou de Crist,
i amb dalmítica de festa

seguiu valent sant Sixt.
La vetlleu l'hora postrema,
oh finor d'acord intens!
Heu fiat...

De l'Església clavari,
quins tresors salvaguardeu?
Ornament del Santuari,
pedrera de gran preu
són els pobres! I s'extrema
contra vos el clima tens:
Heu fiat...

Si roent és la graella,
més encòs és el deler,
que el vermell de la rosella
bé ennobleix l'or de la fe.

Fidel sempre al millor lema,
perdonant guanyeu l'ascens:
Heu fiat...

Cadernerès i falzies
fan joïoses bull rodó
quan el poble i les massies
us aclamen per patró,
terra pròbrega en verema,
sempre oberta i en avenc:
Heu fiat...

Quin esclat de primavera
s'obre al segle dinovè!
L'any divuit, una nova era,
guanya el poble els drets de ple.
No serà florida sema
si va amb vos com al començ:
Heu fiat...

Refermeu la fe esvalida
i l'amor dels llorençins,
cada llar regali vida,
i als cellers hi hagi bons vins:
sigui el viure un bell poema
deixondint dies serens:
Heu fiat...

Pel calliu d'amor que us crema
flairegeu mirra i encens:
*Heu fiat la Llum suprema
pel martiri, sant Llorenç.*

Letra: Joan Roig i Monserrat, pvre. - Música: Mn. Josep Soler i Soler, pvre. - Dibuxos: P. Oriol M. Diví, osh.

entrada Si Sol m Do m Fa entrada Fa Sol m Mi

Pel calliu d'amor que us crema flairegeu mirra i encens: Heu fiat la Llum suprema pel martiri, sant Llorenç.

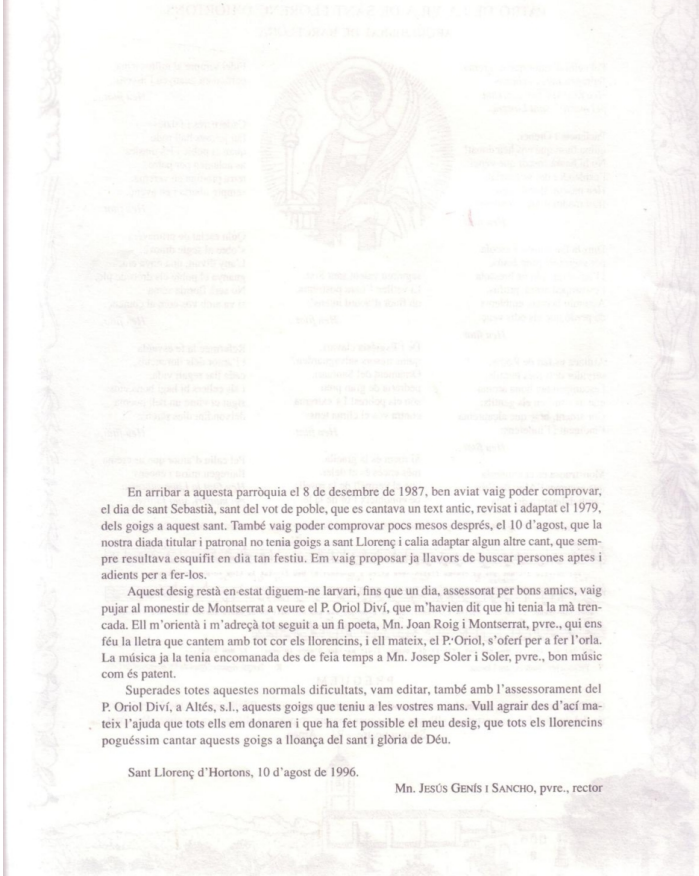
amb Llum i Orenç, quina llum que ens heu donat! No hi haurà foscor que venci l'espendor del seu esclat. Heu nascut, florida gema, fruit madur d'amor immens: Heu fiat...

Y. Pregareu per nosaltres, sant Llorenç. R. Purquè siguem dignes de les promeses de Crist.

PREGUEM

Oh Déu, sant Llorenç, encòs del vostre amor, va ser un servent vostre fidelíssim i va merèixer la glòria del martiri. Feu que estimem allò que va estimar i posem en pràctica allò que va ensenyar. Per Crist, Senyor nostre. - R/. Amén.

En arribar a aquesta parròquia el 8 de desembre de 1987, ben aviat vaig poder comprovar, el dia de sant Sebastià, sant del vot de poble, que es cantava un text antic, revisat i adaptat el 1979, dels goigs a aquest sant. També vaig poder comprovar pocs mesos després, el 10 d'agost, que la nostra diada titular i patronal no tenia goigs a sant Llorenç i calia adaptar algun altre cant, que sempre resultava esquitit en dia tan festiu. Em vaig proposar ja llavors de buscar persones aptes i adients per a fer-los.

Aquest desig restà en estat diguem-ne larvari, fins que un dia, assessorat per bons amics, vaig pujar al monestir de Montserrat a veure el P. Oriol Diví, que m'havien dit que hi tenia la mà trencada. Ell m'orientà i m'adreçà tot seguit a un fi poeta, Mn. Joan Roig i Montserrat, pvre., qui ens féu la lletra que cantem amb tot cor els llorencins, i ell mateix, el P. Oriol, s'oferí per a fer l'orla. La música ja la tenia encomanada des de feia temps a Mn. Josep Soler i Soler, pvre., bon músic com és patent.

Superades totes aquestes normals dificultats, vam editar, també amb l'assessorament del P. Oriol Diví, a Altés, s.l., aquests goigs que teniu a les vostres mans. Vull agrair des d'ací mateix l'ajuda que tots ells em donaren i que ha fet possible el meu desig, que tots els llorencins poguéssim cantar aquests goigs a lloaça del sant i glòria de Déu.

Sant Llorenç d'Hortons, 10 d'agost de 1996.

Mn. JESÚS GENÍS I SANCHO, pvre., rector